

- 1 (1647) **FREDERIK VAN LEENHOF** – filosof olandez, a provocat o controversă internațională din cauza lucrării sale spinoziste "Raiul pe Pământ" (1703), în care respinge credința într-un zeu personal.
- 2 (1923) **PAUL EDWARDS** – filosof moral austro-american, editor-șef al Macmillan's Encyclopedia of Philosophy, publicată în 1967.
- 3 (1856) **ERNST MARCUS** – filosof german, a dezvoltat o teorie a eterului, ce propune existența unui mediu, a unei substanțe sau a unui câmp care umple spațiul, gândit a fi necesar ca mediu de transmisie a forțelor.
- 4 (1892) **HELMUTH PLESSNER** – filosof german, a dezvoltat o biologie filosofică și o antropologie care au constituit o hermeneutică a naturii.
- 5 (1533) **J. ZABARELLA** – filosof italian de tradiție aristotelică, a produs un corp extins de lucrări asupra naturii logicii și metodei științifice. A dezvoltat metoda regressus, pentru obținerea cunoașterii în științele teoretice. A contribuit la reînnoirea filosofiei naturale, a metodologiei și a teoriei cunoașterii.
- 6 (1809) **BRUNO BAUER** – raționalist radical german, student al lui Hegel, a investigat sursele Noului Testament și, pornind de la orientarea elenofilă a lui Hegel, a ajuns la concluzia că creștinismul timpuriu datoră mai mult filosofiei antice grecești (stoicismului), decât iudaismului.
- 7 (1921) **JEAN LADRIÈRE** – filosof belgian, a urmărit elaborarea unui raport asupra confruntării dintre credința creștină și rațiune.
- 8 (1577) **OTTO HEURNIUS** – istoric olandez al filosofiei, concentrat pe „filosofia barbară”, de dinaintea filosofilor antici greci. Și-a bazat cercetările pe Corpus Hermeticum.
- 9 (1914) **J. PASSMORE** – filosof analitic australian, interesat de contextul istoric al problemelor filosofice, dar și de etica mediului. Sceptic în privința încercărilor de atribuire a unei valori intrinseci naturii, consideră că natura trebuie valorificată pentru înflorirea ființelor simțitoare.
- 10 (1839) **CHARLES SANDERS PEIRCE** – filosof american, "părintele pragmatismului", apreciat pentru contribuțiile sale la logică, matematică, filosofie, metodologie științifică și semiotică, „una dintre cele mai originale minți ale sec. al XIX-lea și cel mai mare gânditor american” (B. Russell) și „unul dintre cei mai mari filosofi din toate timpurile” (K. Popper).
- 11 (1903) **T. W. ADORNO** – filosof german, membru de seamă al Școlii de la Frankfurt. Scrierile sale au influențat puternic Noua Stângă Europeană.
- 12 (1814) **A. CIESZKOWSKI** – filosof polonez, a consacrat termenul "istoriosofie". A adoptat o diviziune în trei ere a istoriei umane (antichitate, era creștină, era post-hegeliană), pe care a combinat-o cu categorii și concepte hegeliene. Este considerat creatorul „filosofiei acțiunii”.
- 13 (1919) **MARY MIDGLEY** – filosoafă engleză, cunoscută pentru cercetările sale în domeniul științei, eticii și drepturilor animalelor. S-a opus reducionismului, scientismului și oricărei încercări de a face știința un înlocuitor pentru disciplinele umaniste.
- 14 (1942) **ROBERT C. SOLOMON** – filosof american, interesat de etica în afaceri și de etica aristotelică a virtuții, pe care a aplicat-o în domeniul dezvoltării managementului și instruirii de tip leadership.
- 15 (1824) **MORITZ LAZARUS** – filosof evreu german, ce considera că adevărul trebuie căutat nu în abstractizări metafizice sau a priori, ci în investigarea psihologică și că această investigație nu se poate limita la conștiința individuală, ci trebuie să vizeze societatea în ansamblu.
- 16 (1920) **J. J. C. SMART** – filosof analitic anglo-australian, a lucrat în domeniile metafizicii, filosofiei științei, filosofiei minții, filosofiei religiei și filosofiei politice. Principala sa contribuție este în domeniul filosofiei timpului, cu argumente originale referitoare la trecerea timpului, despre care a afirmat că este o iluzie. În etică, a fost un apărător al utilitarismului.
- 17 (1743) **MARQUIS DE CONDORCET** – iluminist francez, ale cărui idei - economie liberală, educație publică liberă și egală, guvern constituțional, drepturi egale, indiferent de gen și rasă - întruchipează idealurile raționalismului iluminist.
- 18 (1971) **BRIAN OREND** – filosof canadian, concentrat pe teoria războiului drept și pe drepturile omului. Este cunoscut pentru discuțiile sale despre "jus post bellum" (justiția după război).
- 19 (1946) **JOHN SKORUPSKI** – filosof britanic, având ca principale interese epistemologia, etica și filosofia morală, filosofia politică și istoria filosofiei secolelor XIX și XX. Este cunoscut pentru cercetările sale despre J. S. Mill și pentru studiul său despre normativitate.
- 20 (1899) **LEO STRAUSS** – filosof politic germano-american, pentru care politica și filosofia sunt îngemănate, dar au scopuri inerent ireconciliabile și ireductibile unele la celelalte.
- 21 (1929) **BERNARD WILLIAMS** – filosof analitic englez, cunoscut pentru efortul de a reorienta studiul filosofiei morale către psihologie, istorie și, în special, către filosofi greci. A. W. Moore scria că opera lui Williams se încadrează în tradiția analitică, deși este mai puțin tipică „prin întinderea, erudiția și, mai ales, prin profunzimea sa umanitate”.
- 22 (1907) **MAURICE BLANCHOT** – filosof francez, inversează poziția lui Heidegger cu privire la moarte („posibilitatea imposibilității absolute” a lui Dasein), privind-o, în schimb, ca „imposibilitatea fiecărei posibilități”. A afirmat că literatura și moartea sunt, ambele, trăite ca pasivitate anonimă, experiență numită „neutru” („le neutre”).
- 23 (1942) **ALISON JAGGAR** – filosoafă americană, a introdus preocuparea feministă în filosofie. Studiază genul și globalizarea folosind perspective normative, metodologice și epistemologice.
- 24 (1927) **ERHARD SCHEIBE** – filosof german, discută filosofia fizicii și interpretările mecanicii cuantice.
- 25 (1805) **J. K. F. ROSENKRANZ** – filosof german, loial tradiției hegeliene. În marea diviziune a școlii hegeliene, este plasat în „centru”, la jumătatea distanței dintre Erdmann și Gabler, pe de o parte, și „stângă extremă” reprezentată de Strauss, Feuerbach și Bruno Bauer.
- 26 (1889) **M. HEIDEGGER** – filosof german, cunoscut pentru contribuții la fenomenologie, hermeneutică și existențialism. Heidegger abordează sensul „ființei”, printr-o analiză a lui Dasein, eul transcendent, pe care îl distinge de eul empiric, „ființare”.
- 27 (1966) **JOHN HADLEY** – filosof australian, ale cărui cercetări privesc filosofia morală și politică, inclusiv etica animalelor, etica mediului și metaetica. Cunoscut pentru poziția lui asupra teoriei drepturilor de proprietate asupra animalelor.
- 28 (1941) **D. LEWIS** – filosof american, cunoscut pentru controversata sa poziție modal realistă: (i) Există lumi posibile; (ii) Fiecare lume posibilă este o entitate concretă; (iii) Orice lume posibilă este izolată cauzal și spațio-temporal de orice altă lume posibilă; (iv) Lumea noastră este printre lumile posibile.
- 29 (1864) **MIGUEL DE UNAMUNO** – filosof spaniol, influențat de raționalism și pozitivism, a introdus termenul "intraistorie", considerând că istoria poate fi înțeleasă cel mai bine prin analiza micilor istorii anonime, mai degrabă decât prin concentrarea pe evenimente majore.
- 30 (1714) **É. B. DE CONDILLAC** – filosof francez, a introdus principiile lui Locke în Franța și a dezvoltat conceptul de senzaționalism empiric.